

From: Milan Zanoški <<mailto:milan.zanoski10@gmail.com>>

Sent: Sunday, February 21, 2016

Subject: PRO ITAJ, RAZMISLI I PODIJELIS PRIJATELJIMA

PORTAL NAROD.HR

Prof. Nevenka Neki :

Pakao to ste vi –

o govoru mržnje u Hrvatskom saboru

Pakao to ste vi.

Nije to moja misao iako sam ju parafrazirala. Rekao je to slavni francuski egzistencijalisti ki filozof, koji je zagovarao lijevi areenje, a živio kao Krez okružen poslugom, novcem i slavom u izobilju. On je rekao: pakao to su drugi. Koliko god je bio licemjer u životu i prikrivao jaz između riječi i djela, toliko je pogodio srž samoga komunizma, kao i drugih krvavih režima i ideologija, a to je vidljivo iz svake geste i izgovorene riječi i dragih nam drugova komunista koja se prelijeva preko izmučene i pomalo umorne zemlje Hrvatske. Godinama, desetljećima, mjesecima i opet najnovijim danima kroz koje prolazimo s vječnim slovom U na leđima, odjekuje njihov istinski pakleni govor mržnje protiv svakog glasa koji se ne oglasi apatridski, nego rodoljubno. To je najstrašniji grijeh kojega možeš učiniti, u koliko već nisi samim rođenjem kao Hrvat.

Proroke nitko ne voli. Nikada ne znaš što su pogodili. Ali sinovi Oca Zla znaju što on od njih odjekuje pa to i prorokuju uz njegovu podršku: Imate pakao! kazao je sin toga oca. Kao da ga nismo imali dugo dvadeseto stoljeće, pa opet u godinama kad se urušilo povjerenje u oslabljenu svijest o potrebi snažnih osobnosti, Šenoa bi rekao značajeva, koji bi trebali voditi ovu Hrvatsku, uskrsnulu nakon tolikih stoljeća. Stalno je naša tiha većina u sakralnoj šutnji, većina hrvatskoga naroda u kojoj nema gotovo ni jedne obitelji koja nije dala krvarinu, ili u onom kraljevstvu brektavih primitivaca, batinaša i žandara od 1918. do 1941. godine, ili za vrijeme II. svjetskoga rata ili poslije toga sve do slavne Devedesete. Sve to dugo vrijeme branili smo se u zatvorima, bjegovima preko granica, šutnjama koje su uvijek bile sumnjive doma i drugim dobermanima, neandertalcima, ali i špiclima koji su obrazovali svoje lice ne u Fažani, Kumrovcu ili Pančevu, nego u dalekim i skupim destinacijama Pariza, Yela ili Oxforda. To su im plaćali iz državnoga portfelja njihovi tate, odjeveni u šinjele UDBE, KOSA, VOJNIH LICA. Oni su usavršili podli govor mržnje i postali rafinirani u artizmu da znaju svaku injenicu obrnuti na glavu, od krvnika na činiti žrtvu i obratno, od branitelja hosovca pravoga ustašu, od mudroga akademika glupana, od dobroga književnika kao što je bio Ranko Marinković isprdanoga senilca kojega će prije smrti poniziti, onda slavno pokopati i dati naziv „Kiklop“ po njegovoj knjizi jedinstvenoj nagradi u pisanoj riječi. Lukavo se atribuirao da je to nagrada za najprodavaniju knjigu! Tako je moguće najgorem moguće ološu, nepismenom i prosta kom, dodijeliti ovo ordenje, dok se jadni R.M. okreće u grobu.

Bitno je da se živi u inverziji u kojoj nema više pravih vrijednosti jer su ONI, kako je istakao mili prištavi junak koji ih predvodi i koji se diže i prostaklukom, ponižavanjem neistomišljenika, proglasili da su samo njihove misli i djela prave ljudske vrijednosti. Oni imaju „tezulju“ da izmjere tvoju podlu domoljubnu misao, da te seciraju kao nekada (samo te ne mogu ovaj puta spremite u Hudu jamu ili Goli otok), da odrede poznatoga dobermana iskrivljena lica od mržnje i zlobe, kako treba ustati u Hrvatskom državnom saboru (iako više nije DRŽAVNI!), kako pretvarati svaki dan u dogovoreni pakleni lažomor, graktati, urlati i bijes svoj sakupljen u bijeloj pjenu u kutovima usana, potkrijepiti „dokazima“. Doberman je glavni igrač u crvenom jatuu, pa kad se pričinj da bi mogao nastati mir, on skače i počinje pripremljenu tiradu, punu uvrjeda i bezobrazština. Ima on stila i iskustva, to mu je genima, bio je i tatica takav igrač, pa onda se vještina umnožila. On je u pogonu odavna, sjedi u vlaku koji je opisao Louis –Ferdinand Celine, u djelu „Putovanje na kraj noć“, koji je bio zgranut nad samim životom i smatrao ga nevrijednim, bezrazložnim, jer ništa osim mesa u truhu ne postoji.

Nije na odmet da se poslije javi u dje je „aljinice“ odjevena Mare koja je promijenila ime, da sakrije podrijetlo, ali nikako ne može suzdržati mržnju na Domoljube, mržnju koja se tko zna zašto toliko probija iz o iju sakrivenih iza golemih šišaka. Kad umukne lavež dobermana, nastavlja se kevkanje plavokose kreštalice i svi smo proglašeni masonima, jer i premijer ima u programu sliku piramide. Da nije tragi no, bilo bi smiješno. A kad i Maru malo uspore, nastupa Golem, silan i nenadmašan u juna kom kombiniranju. I dok doberman sik e i laje, našijenci domoljubni spojeni nekakvim mostom, uglavnom mirno sjede, ponekad odgovaraju kako je to eto neprimjereno, a nitko ne iznosi niti jednu jedincatu injenicu, ili vrlo rijetko. A injenice su toliko nagomilane da izlaze kroz prozore svih novina, TV-ku a, arhiva, muzeja, kazališta, knjiga...

Nesretan je narod koji ne silazi s Križnoga puta. Uvijek neki novi skribandi, novinari ili pak političari oslovljavaju većinu hrvatskoga naroda raznim epitetima koji su sublimirani govor mržnje: dileri, štakori, jebivjetri, nitkovi, lopuže, svežderi, hohštapleri, prikaze idiota, mamlazi, bagaža, marva, strašno lice ništavila, ustaše (ovo je postala notorna odrednica za svakoga tko je ikada izjavio da je Hrvat i voli svoju Domovinu), zapišani, beznačajni iz Špirovine, HDZ ima zadah propadanja, ubojice slave na Bleiburgu propalu NDH, odlaziti treba u Tezno gdje ima žrtava, iako nisu sve nevine, samo im sud nije imao vremena odrediti kaznu, slava „umetniku“ koji je pomokrio ured bijela dana pred Markovom crkvom, budući ministar branitelja Fred Matić i proslavljena poruka da on ne može naći dovoljno WC papira u Hrvatskoj kojim bi obrisao ono što govori nadbiskup Bozanić, a ime za sve neistomišljenike fašisti postao je najčešći i pogrdni izraz iste mržnje, itd...itd.

Već je notorno podsjetiti na govor mržnje koje partijski drugari njeguju od davne 1945. pa i u naše vrijeme: hrvatski narod gaji ustašku zmiju u srcu, izvršio je agresiju na BiH, nosi ustaške kape, odijeva se u crno, rezali smo glave srpskim borcima, davili banjalubke bebe, trebalo bi nas pregaziti kamionom, prijetili smo bocama za plin, izazivamo kaos i ugrožavamo srpsku i druge manjine, koljači pozivamo na linč, lažni invalidi u Savskoj 66, ...itd.

Prijave i uhićenja hrvatskih branitelja su znak „pravednosti“ hrvatskoga političkoga vrha i sudstva: uhititi Purdu i Marića, ovoga posljednjega držati u zatvoru u Srbiji, uništavati ga u bolesti, razbiti lubanju Darku Paiću i u njegovu smrt prikazati kao posljedicu pijanstva, udarcima rastjeravati branitelje Vukovara koji ne žele irilicu, nasrnuti u crkvu Sv. Marka s policijskim snagama, branitelje nazivati divljim hordama s lažnim štakama, izudarati dr. Ružicu Čavar i slomiti joj ruku a nikoga ne kazniti, pretući braćuni par Mrkoci jer su povjesničari, provaljivati u stanove s namjerom fizičkoga ozljeđivanja akademika i drugih članova HNES-a, pozivati strane ljude na čelu HNES-a na policijska saslušanja, izjaviti da naši branitelji glume PTSP jer ga nemaju srbijanski etnički ubojice, hvaliti u umjetnosti pohotnike, kradljivce i psovaće me u javnim djelatnicima, zadata je tzv. ljevice; izrugivati se našim iseljenicima, pljuvati na njihove korijene i zasluge u Domovinskom ratu, govoriti o „smradu branitelja“, nagraditi i financirati tzv. „umetnika“ koji pred publikom satima sjedi gol na dječjem konju, a ujedno je član raznih vijeća koja sama sebi dodjeljuju novac iz državnoga proračuna... Sve to nije govor mržnje.

Sve i puno više od toga trpimo već itavo stoljeće, a posljednje četiri godine neizdrživo agresivno. Sve to predvode oni kojima mi zagrebeš pod kožu, naletiš na taticu komitetliju (ili je dotični sada pedesetogodišnjak sam u toj ulozi stekao privilegije i onomad i danas), zvjezdastu oficirinu, komandanta kakva logora kao npr. Golog otoka, Stare Gradiške, Lepoglave, Zenice ili ispitivača u Petrinjskoj, udbovaca, jamara i krvnika, naručenih ubojica kojima se danas sudi u europskim sudovima, kojima smeta svaki spomen na njihova zlodjela. Golema krava muzara uginula je kao Jugoslavija, ali oni su našu Domovinu, Hrvatsku državu, pretvorili u novu strpljivu i samozatajnu, zaboravljivu novu kravu muzaru koja milijardama plaća razne udruge koje su proforma „nevladine“. Čim se spomenu polja smrti koja su zasijali članovi iste te partije, njihov internacionalizam i demokracija, diljem, uzduž i poprijeko ove prezrene zemlje Hrvatske, pa i one susjedne, i na koncu po cijelom pojasu oko globusa, skaču na stražnje noge i trpaju te u ladicu-fašist. Oni su sada u svojim potomcima nastavili biti samouvjereni drski i prostački, uznositi globalisti, nadnacionalni, internacionalni mundijalizatori, Europejci!!! Sada kad već odavno žive u otetim stanovima tih tako trenutno živih ustaša i inih fašista, kad su uzurpirali sve javne službe i medije, zavladao teritorijem, manijakalno jurišaju na sve one koji se usuđuju spomenuti svoje hrvatsko podrijetlo i

povijesnu istinu. Izoblieni u licima, s pjenom bijesnih pasa na ustima, nasrću na sve i svakoga koji bi trebali formirati vladu jer u „Srpskom Memorandumu II.“ imaju izričitu zadaću, ti zagovornici REGIONA, uništiti pokušaje uspostave nove vlade, razoriti sigurnost u zemlji, otvoriti utjecaj kadrova koji su bili i ostali dijelovi raznih „hobotnica“. Titov sadržaj „Memoranduma II.“ s naputcima objavljen je javno i svima je dostupan. Ujedno se poklapaju djelatnosti tzv. demokrata i antifašista sa sadržajem ovoga kobnoga i prijetećega dokumenta. Posebni je akcent u toj sablasnoj brošuri podsjetanje da treba neprekidno držati u vlasti, pa makar i imaginarnoj, kao srbijanskog prostora Slavoniju i Vukovar, kao i uloge raznih pupavaca. Osigurali su da u Vukovaru 70% policije sačinjavaju bivšim etnici, a te podatke imaju sada opet progonjeni članovi Stožera za obranu Vukovara. Ta strahotna činjenica da krvnici nose oružje u Gradu Mučeniku, a oduzimaju ga braniteljima, da se žrtve mučenja i silovanja moraju susretati na ulicama sa svojim mučiteljima, to je najgori i govornički mržnje i izdaje proteklih vlada. Ali onaj uzvik pomahnitaloga gubitnika u izbornoj noći: MI ILI ONI! ostvaruje se na razne načine pa i drugim uzvikom IMAT ETE PAKAO! i zaista ga imamo.

Regimenta sinova zla nastupa protiv nove vlade, pojedinih ministara (Crnoja, Hasanbegović, Šuster...) a obvezno je prizorište Sabor kao i Trg sv. Marka na kojem nekoliko desetaka izbezumljenih džabalebaroša juriša i s uperenim kamerama unosi se u lice hrabrom i dostojanstvenom ministru kulture. On je dirnuo u njihov besposleni način života, ne psuje, ne viče, ne opija se i ne ruši stolove u pijanstvu, ne uzima tužnu, brani hrvatsko opće dobro. Oni donose pod njegove prozore mrtvački sanduk ne bili ga uplašili, ili bar njegovu malu djecu. U isto vrijeme premlaćuju naši komšije hrvatske mladiće u Vukovaru, optužuju branitelje, vode protiv njih sudske procese, nagrađuju siledžije iz tzv. policije, siju strah. To je cilj: sijati strah! Svaki dan mi moramo očekivati novi pogrom! Njihov je zadatak ostvariti totalitarni režim koji uvijek počinjava na strahu! Pri tome treba lagati da žrtve siju strah! Oni misle da je došao čas KONA NOGA RJEŠENJA. To su mislili i vođe Trećega Reicha na sastanku u Salzburgu onomad. Eh, gdje su ona Titova vremena kad je samo u Staroj Gradiški odležalo **31 204 politička zatvorenika!** Da im je ikako vratiti ta divna vremena veselog diktatora! Nekadašnji tamnari imaju „dečicu“ koja nas vode, prijete nam, pljuju i ponižavaju, lažu. LAŽ je u korijenu svih njihovih postupaka, laž je opasna na kojoj počinjava njihova doktrina antifašističke demokracije i potpune slobode koja ide na štetu drugome. Tu je i neutaživa taština i praznina u dušama o kojima je govorio nadahnuto i proročki Vlado Gotovac onoga kobnoga dana pred Vojnom upravom. Prognozirao je NJIHOVU smrt u praznini i pustoši vlastita bića. Sobom nose smrt kulture i civilizacije i kulturu smrti i mržnje.

Izvor: Narod.hr objavljeno 20. veljače 2016.